

בסי"ד

אורות הטהרה פסוקים מהتورה

ויקרא פרק יח

יט וְאֶל־אִשָּׂה בְּנֵית טָמֵאָה לֹא תִּקְרַב לְגָלְתָה עֲרוֹתָה: כ ואל-אשת טמאת לא-תתנו שכבתך לזרע לטמאה-בנה: כא ומזרעך לא-תתנו למולך ולא תמלל את-שם אליהיך אני ה: כב ואות- זכר לא תשכב משכבי אשה וועבה הוא: כג ובקל-בבמה לא-תתנו שכבתך לטמאה-בנה נאה לא-תעמדו לפני רוחה תבל הוא: כד אל-טמאו הארכז ואפקד עונה עלייה וגואה הארץ את-ישביה: כו אשר-אני משלם מפניכם: כה וטמא הארץ הארכז ואפקד עונה עלייה וגואה הארץ את-ישביה: כו ושמרתם אתם את-חקני ואת-משפטיו ולא תעשו מכל התועבות האלה הארץ קאורה ומגר המר בתוככם: כו כי את-כל-התועבות האלה עשו אמשי-הארץ אשר לפניכם וטמא הארץ: כה ולא-תקייא הארץ

אתכם בטמאכם אתה באשר קאה את-הgio אישר לפניכם: כת כי כל-אשר עשה מכל התועבות האלה ונזכרנו מנוסות העשות מקרוב עםם: ל ושמरתם את-משמרתי לבלתך עשות מחקות לתועבת אשר עשו לפניכם ולא טמאו בהם אני ה אלקיכם:

ויקרא פרק כ

יח וְאִיש אִיש־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׂה דָּוָה וְגַלְה אֶת־עֲרוּתָה אֶת־מִקְרָה הָעָרָה וְהָוָא גָלְתָה אֶת־מִקְרָה זְמִינָה וְנִכְרָתוּ שְׁנִיקָם מִקְרָב עָםָם: יט עירונות אמן ונאות אבן לא תגלה כי את-שאו רהעורה עונם ישאו: כ ואיש אשר ישכב את-דזנות ערונות דזו גלה חטאים ישאו עירוניים ימונו: כא ואיש אשר יקח את-אשת אחיו נזהה הוא ערונות אחיו גלה עירוניים יהיו: כב ושמירתם את-כל-ונקייא ואת-כל-בִּשְׁפֵטִי וְעַשְׁלִיטִים אתם ולא-תקייא אתם אהיך אשר איי מביא אתכם שפה לשבות בה: מג ולא תלכו בזקמת הגוי אישר-איי בִּשְׁלִיטִים מִפְנִיכָם כי את-כל- אלה עשו ואקץ בם: כד ואמר לכם אתם תירשו את-ארמותם ואני אנתנה לכם לירושה אתה הארץ זכת זלב ורבש אגיה אלקיכם אישר-הברךתי אתם מון- העבילים:

ויקרא פרק טו

ואשה כי-תהייה זכתה רם יתיה זבח בברורה שבעת ימים תהיה בנדחתה וככל-הגע בעה יטמא עד-הערב: כ וכל אשר תשכב עליו בנדחתה יטמא וכל אשר-תשכב עליו יטמא: כא וכל-הגע במשכבה יכבש בגדיו ורכץ במים וטמא עד-הערב: כב וכל-הגע בכל-בגדים אשר-תשכב עליו יכבש בגדיו ורכץ במים וטמא עד-הערב: כג ואם על-המשכב הוא או על-הקליל אשר-הוא ישבת- עליו בנדחו-בו יטמא עד-הערב: כד ואם שכב ישכב איש נתניה נזחתה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-ישכב עליו יטמא: כה ואשה כי-יזוב זוב דמה ימים נביס בלא עת-נדחתה או כי- תזוב על-נדחתה כל-ימי זוב טמאנה פימי נזחתה נתניה טמאה הוא: כו כל-המשכב אשר-תשכב עליו כל-ימי זובה המשכב נזחתה נתניה-לה וכל-הקליל אשר-תשכב עליו טמא יהיה בטמאנת נזחתה: כז וככל- הוגע בם יטמא וכבש בגדיו ורכץ במים וטמא עד-הערב: כח ואמ-טהרה מזוכה וספרה-לה שבעת ימים ואמר תפkor: כת יבום השמיini ופקחה שתי תרים או שעין בני יונה והביאה אותן אל-הפהן אל-פנתח אקל מזעך: לעשה פהון את-האךח מפעאת ואת-האךח עליה וכפר עליה מכתן לפני המזוב טמאותה: לא וְהִזְרַתָּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂرָאֵל בְּטָמֵאָה וְכֹל יְבָתוּ בְּטָמֵאָה **את-מישכני אשר בתוכם**